

thi efter min Erfaring er det saaledes, at Hovedparten af de Firmaer, der lader sig repræsentere her i Landet, i alt Fald for saa vidt de har nogen Betydning, og deres Virksomhed er til Gavn for Handelen og Industrien her i Landet, har deres egne rejsende, som ikke har noget andet Firma at repræsentere ved Siden af. Efter Oplysninger, jeg har faaet, er det kun meget faa, nemlig kun $\frac{1}{8}$, som har et andet Firma at repræsentere. Hvad det gælder om for mig, er ikke at skaffe Staten store Indtægter, men at værgede den indenlandske Handel og Industri og faa tilvejebragt en Ordning, som efter min Mening kan være tilfredsstillende for dem. Saa vidt jeg har bragt i Erfaring, var der sidste Aar løst Adgangsbeviser for godt 178,000 Kr. Skønt Betalingen for Adgangsbeviset nu bliver sat op til 150 Kr. om Maaneden, hvad jeg mener absolut er for højt, tror jeg, det vil blive vanskeligt at faa det Beløb erstattet, fordi mange i Stedet for at komme her to Gange vil nøjes med at komme een Gang og lade deres Agenter, som har Borgerskab som Grossister her i Landet, repræsentere sig den anden og maaske ogsaa den tredje Gang. Jeg vil naturligvis ikke have, at Folk, som bor her i Landet, har Borgerskab som Grossister og skatter og skylder til Stat og Kommune, det være et nok saa lille Beløb, skal svare samme Afgift som de Udlændinge, der kommer herind, men jeg mener, at en Afgift bør de svare, thi ellers vil der paa enkelte Hænder blive samlet et saa stort Antal Firmaer, at det vil blive et Tab for Staten, hvad det allerede vil blive, hvis man lader den vedkommende Paragraf gaa igennem. Men tillige vil det skaffe en Mængde Smaaindustrier og smaa handlende Indgang her i Landet, og Landets industridrivende og handlende er ikke tjente med, at de løber omkring og ødelægger Forretningen for ordentlige og solide Firmaer. Det er ikke alene min Opfattelse, men den deles af en Mængde af Industriens og Forretningsverdenens Mænd her i Landet.

Ministeren for Handel og Søfart (Hassing Jørgensen): Ja, det er rigtigt, som det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Poul Rasmusen) udtalte, at jeg støtter

den forandrede Affattelse af § 3 paa to Synspunkter. Det første er dette, at jeg finder det upraktisk at have en saa fast Grænse som den, der fandtes i Landstingets Affattelse i 1911 med de 2,000 Indbyggere. Jeg finder, at det paa ethvert Tidspunkt vil være ønskeligt at kunne foretage Afvigelser fra denne Regel. Dernæst er det ogsaa rigtigt, at jeg i den Affattelse, som Lovforslaget nu har, ser en Mulighed for Administrationen for selv at følge den Udvikling, som allerede paa dette Tidspunkt med stor Sikkerhed kan forudsiges paa dette Omraade, og som jeg er bange for, det vil blive for vanskeligt og besværligt at følge ad Lovgivningens Vej. Jeg vilde være meget betænkelig ved i Aaret 1914 gennem en Lov endelig at fastslaa en Anskuelse, som havde faaet sit mere rigtige Udtryk i Aaret 1839. Jeg vilde foretrække ikke at faa nogen Lov om dette Punkt, hvis der ikke derigennem skabes en Mulighed for at følge den Udvikling, som man i dette Øjeblik med saa stor Sikkerhed kan forudsige, og saa udsætte Reguleringen af dette Forhold til et Tidspunkt, hvor man kunde vente at faa mere tidssvarende Bestemmelser.

Det ærede 2det Medlem for 11te Kreds (Lauridsen) maa ikke gerne lægge saa meget ind i mine Ord, som han aabenbart gerne vilde, naar han mente, at de rummede en Mulighed for f. Eks. for Tiden at optage en Landsby med 1,000 Indbyggere paa Fortegnelsen over Byer, til hvilke de rejsende havde Adgang. Jeg mener, at det vilde ligge saa overmaade langt fra det, som maa være Forudsætningen i dette Øjeblik. Naar jeg har nævnt som Hovedregel: købstadmæssig Bebyggelse og 2,000 Indbyggere med Mulighed for enkelte Undtagelser, vil det ærede Medlem sikkert give mig Ret i, at det vilde være at fjerne sig meget langt fra denne Hovedregel at gaa til det, som det ærede Medlem udtalte. Men hvorledes et saadant Forhold i Aarens Løb kunde udvikle sig, er jo en anden Side af Sagen, og det var denne Udvikling, jeg gerne vilde aabne Mulighed for.

Det er vanskeligt for mig at udtrykke ganske bestemt, hvilken Medvirkning man har tænkt sig fra Hotellernes og Pensionaternes Side udover, hvad jeg før sagde, at man har tænkt sig, at de skulde være